

رویکرد دیپلماسی عمومی بریتانیا

در قبال قرائت‌های سه‌گانه از اسلام در غرب آسیا

* حجت‌الله نوری‌ساری*

تاریخ پذیرش ۹۸/۰۱/۱۸

تاریخ دریافت: ۹۷/۱۰/۲۸

چکیده

سه قرائت از اسلام به عنوان سه مدل حکومتی رقیب در منطقه غرب آسیا سعی دارند تا خود را به عنوان الگوی برتر معرفی کنند. پژوهش حاضر با هدف پاسخ‌گویی به این پرسش کلیدی به رشته تحریر درآمده است که «رویکرد دیپلماسی عمومی بریتانیا، با کدام خوانش از اسلام در منطقه غرب آسیا انباطی پیشتری دارد و لندن توسعه کدام قرائت از اسلام را ترجیح می‌دهد؟». نتایج این پژوهش گویای آنست که پیشترین ناهمخوانی و عدم انباطی میان رویکرد دیپلماسی عمومی بریتانیا با نمایندگان اسلام ناب محمدی است تا جایی که هیچ‌گاه این تعارض، به سازش و تعامل منتج نمی‌شود. از سوی دیگر انگلیسی‌ها به دلیل قرابت‌های نگرشی و فرهنگی با نمایندگان اسلام سکولار، کمترین چالش را با این تلقی از اسلام دارند. اسلام وهابی نیز به دلیل بازی در پازل دیپلماسی عمومی بریتانیا و تأمین اهداف کلان آن، که از طریق ارائه الگویی غیرانسانی و خشن از شریعت محقق می‌شود، پس از مدل اسلام سکولار برای مقامات لندن از اولویت برخوردار است. همچنین در جریان پیداری اسلامی، مقامات بریتانیا به منظور ایجاد همگرایی پیشتر میان نمایندگان اسلام سکولار و وهابی جهت مقابله با نماد اسلام اصیل وارد عمل شدند.

کلید واژگان: دیپلماسی عمومی، بریتانیا، انگلیس، اسلام ناب، اسلام سکولار و اسلام وهابی.

مقدمه

جان بینگهام^۱ دبیر گروه مذهبی ویسایت تلگراف^۲ در گزارشی با عنوان «شمار کودکان مسلمان در بریتانیا در یک دهه دو برابر می‌شود» نوشت: مطالعات نشان می‌دهند که شمار کودکان مسلمان زیر پنج سال، طی یک دهه ۸۰ درصد افزایش یافته است. تعداد کودکان مسلمان در بریتانیا، در طول یک دهه تقریباً دو برابر شده است؛ چیزی که کارشناسان به عنوان تغییر بی‌سابقه در آرایش اجتماعی انگلیس توصیف می‌کنند. این گزارش به نقل از پروفسور دیوید واس^۳ مدیر موسسه تحقیقات اقتصادی و اجتماعی در دانشگاه اسکس^۴ می‌نویسد:

«این امکان وجود دارد که این مسئله بتواند بر سیاست خارجی تأثیر بگذارد» (Bingham, 2015).

هر چند انتشار مطالبی از این دست، با هدف دامن‌زننده موج اسلام‌هراسی در اروپا صورت می‌گیرد؛ با این وجود افزایش جمعیت مسلمانان بریتانیا و نقش آفرینی آنان در آینده سیاسی‌شان، تنها بخشی از نگرانی مقامات لندن را در قبال جامعه مسلمانان تشکیل می‌دهد. مواجه دولت بریتانیا با مسلمانان در مناطق فرابحری، به ویژه در منطقه غرب آسیا به شکل جدی‌تری ذهن دولتمردان انگلیسی را به خود مشغول نموده است.

-
1. John Bingham
 2. Telegraph Media Group
 3. David Voas
 4. Institute for Social and Economic Research based at Essex University

تمرکز مقامات بریتانیا بر کشورهای اسلامی غرب آسیا ریشه در منافعی دارد که لندن را ملزم می‌کند تا با حساسیتی مضاعف در منطقه حضور پیدا کند. چرا که رویکرد بریتانیا به این منطقه با منافع امنیتی و تجاری به ویژه در بازار پر سود انرژی و صادرات گره خورده است. در سال‌های اخیر انگلستان همکاری نزدیک اقتصادی خود را با کشورهای حوزه خلیج فارس، در زمینه اهداف کوتاه مدت امنیتی‌اش نیز توسعه داده است. بنابراین بعید است که اولویت بریتانیا در منطقه در سال‌های آینده تغییر کند.
(Burke, 2014: 1)

مواجه گسترده و چند بُعدی دولت بریتانیا با مسلمانان در حوزه داخلی و خارجی موجب شده تا مقامات انگلیسی برای تأمین منافع ملی‌شان علاوه بر روابط دیپلماتیک با دولت‌های اسلامی، از رویکردهای نوین دیپلماسی عمومی برای تماس با ملت‌های مسلمان در غرب آسیا بهره گیرند.

در حال حاضر سه قرائت از اسلام به عنوان «سه مدل حکومتی رقیب» سعی دارند تا خود را به عنوان الگوی برتر در منطقه غرب آسیا معرفی کنند. طبعاً اقبال و ادبار ملت‌های مسلمان منطقه نسبت به هر یک از این الگوها در کنار پیامدهای سیاسی- اجتماعی آن، تأثیرات متعددی را بر منافع ملی بریتانیا در بر دارد؛ به همین علت لندن در چارچوب تأمین منافع خود نسبت به این مدل‌ها بی‌تفاوت نیست بلکه در قبال هر یک، راهبرد و سیاستی ویژه را در دستور کار قرار داده است.

نوشتار حاضر با هدف پاسخ‌گویی به این سؤال اصلی که خطمشی دولت انگلیس در حوزه دیپلماسی عمومی در مواجه با مدل‌های سه‌گانه حکومتی در منطقه غرب آسیا چیست، نگاشته شده است. پیش از تشریح ابعاد و ابزارهای دیپلماسی عمومی بریتانیا، لایه‌های زیرین و سازه‌های این جنس از دیپلماسی که همان منافع ملی است توضیح داده می‌شود.

۱. چارچوب نظری

بحث و بررسی قرارداد:

منافع ملی نیز همچون بسیاری از مفاهیم در حوزه روابط بین‌الملل قادر یک تعریف جامع، مانع و فراگیر مورد قبول همه اندیشمندان این حوزه است. بلکه تلقی‌های موجود در خصوص چیستی منافع ملی و بنیان‌های آن مختلف و در برخی موارد بشدت مغایر یکدیگرند. با این حال می‌توان سه تلقی برجسته‌تر در این عرصه را محور

رویکرد اول آنست که برخی منافع ملی را با سیاست‌های مقاماتی که مسئولیت اجرای سیاست خارجی را بر عهده دارند برابر بدانند. در این رویکرد نخبه‌گرایانه، منافع ملی آن چیزی است که تصمیم‌گیرندگان در بالاترین سطوح دولت می‌گویند. رویکرد دوم، که قربت معنایی با اندیشه واقع‌گرایی دارد، ادراک خود را از منافع ملی در قالب برخی از مفروضات اساسی در مورد ماهیت روابط بین‌الملل و انگیزه‌های دولت‌ها مطرح می‌کند. این مفروضات عبارتند از اینکه آثارشی موجب می‌شود تا امنیت بزرگ‌ترین دغدغه سیاست خارجی دولت‌ها باشد. امنیت، به نوبه خود، نیازمند کسب و مدیریت عقلانی قدرت است (که هرگز نمی‌تواند به طور کامل از نیروی نظامی جدا شود)، و تنها اجرای سیاست‌هایی با این معناست که می‌تواند به منافع ملی خدمت کند.

در تضاد کامل با موارد قبل، رویکرد سوم قوانینی برای شناسایی منافع ملی به وسیله اصول و انگاره‌های روند سیاسی که یک ارزش هنجاری مستقل محسوب می‌شوند، پیشنهاد می‌کند. به عبارت دیگر، در این رویکرد منافع ملی را زمانی می‌توان به بهترین وجه شناخت که به صورت یک عبارت قابل اثبات از ترجیحات ملت بیان شود. این رویکرد تضعیف‌کننده هر دو دیدگاه نخبه‌گرا و واقع‌گرا است (Griffiths, and O'Callaghan, 2002: 204-205).

تعاریف فوق مؤید این مطلب بود که مفهوم «منفعت ملی» همچون بسیاری از مفاهیم انتزاعی، همواره دارای ابهام و پیچیدگی‌هایی است که هر یک از نویسنندگان از منظر خود به تبیین آن پرداخته‌اند.

سیاست پژوهی

آزادی از جمعیت
نمایه‌گذاری
ششمین
جهان

همچنین تلقی تحلیل‌گران حوزه روابط‌بین‌الملل از سازه‌های منافع ملی نیز بشدت مورد اختلاف است. برخی منافع ملی را مسأله‌ای برآمده از موضوع امنیت دانسته و آن را در چارچوب استمرار امنیت نظامی و اقتصادی دولت – ملت می‌دانند. چنانکه اساس مباحث رئالیست‌ها، نئورئالیست‌ها، نومحافظه‌کاران و آرمان‌گرایان نیز درباره بهترین استراتژی‌ها و تاکتیک‌ها، برای دستیابی به امنیت است. اما برخی دیگر همچون ساموئل - هانتینگتون در چارچوب نظریه سازه‌انگاری معتقدند که منافع ملی برآمده از هویت ملی است. این افراد با بیان این عبارت که «ما باید بدانیم که هستیم پیش از آنکه بتوانیم بدانیم منافع ملی مان چیست» (Davidson, 2009: 138) بر نقش هویت در تعیین منافع ملی دولت‌ها تأکید می‌کنند. به عبارت دیگر اینکه هویت‌ها ملت – دولت‌ها که منبع از گذشته و نظام ارزشی آنان است، مشخص می‌کند که منفعت ملی‌شان چیست. رویکردی که به عنوان پارادیم سازه‌انگاران یا برساخته‌انگاران در تحلیل مسائل بین‌المللی مورد توجه قرار گرفته است.

بر اساس آنچه که در اینجا گفته شد فهم، تبیین و تحلیل اهداف و عملکرد دیپلماسی عمومی دولت انگلستان در قبال قرائت‌های سه‌گانه از اسلام در غرب آسیا در چارچوب تحلیل منافع ملی این کشور امکان پذیر است.

۲. چیستی دیپلماسی عمومی

به طور کلی حوزه دیپلماسی عمومی به عنوان یکی از مجاری دیپلماتیک تلاش می‌کند تا اهداف و مقاصد دولت‌ها را در پوشش تعامل هدفمند با مردم سایر کشورها پیگیری نماید. از این‌رو است که برخی معتقدند که دیپلماسی عمومی ارتباط وثیقی با قدرت نرم دارد چرا که تأثیرات نامرئی و غیرمستقیمی بر فرهنگ، ارزش‌ها و انگارهای ذهنی اتباع کشور هدف به همراه خواهد داشت (Snow, 2009: 3) دو جنبه از این تعاریف

بسیار حائز اهمیت است:

کنند» (Pratkanis, 2009: 112-113).

شاید به همین دلیل وزارت امور خارجه بریتانیا معتقد است که دیپلماسی عمومی «چیزی است که ما از آن استفاده می‌کنیم تا اولویت‌های راهبردی بین‌المللی مان^۲ را از طریق کار ما با مردم در خارج از کشور به دست آوریم» (Fisher, 2009: 251). در واقع دیپلماسی عمومی با هدف ارتقاء سطح منافع ملی از طریق اطلاع‌رسانی، جذب و تأثیرگذاری بر مردم در سراسر جهان انجام می‌شود (Djerejian, 2003: 13). بریتانیا همچون سایر بازیگران روابط بین‌الملل جهت ارتقاء سطح منافع ملی خود در طول منازعات بین‌المللی، دیپلماسی عمومی را برای انجام برخی اهداف خاص بکار می‌گیرد

که رایج‌ترین آنها عبارتند از:

- تغییر ذهن و رفتار دشمنان، بازیگران بی‌طرف و کسانی که ممکن است وارد اتحادهای بین‌المللی شوند؛
- کسب حمایت برای اهداف عالی؛
- تشکیل و یا برهم زدن اتحادهای استراتژیک؛
- مقابله با تبلیغات دولتها و گروه‌های مخاصل؛
- فشار جهانی و محکومیت رژیم‌های مخالف؛

1. Joseph Nye
2. Strategic International Priorities (SPs)

- ترغیب طرف‌های متخاصم به آتش‌بس؛
- توجیه اقدامات نظامی برای بازیگران بی‌طرف کلیدی؛
- از بین بردن روحیه دشمن؛
- تقویت روحیه خودی؛
- وادار نمودن دشمن به تسلیم؛
- پشتیبانی از انجام یک جنگ؛
- تقلیل ادراک از یک معضل امنیتی؛
- حل و فصل یک منازعه و جلوگیری از یک جنگ در وله اول.
- تغییر تصورات و انتظارات توسط کسانی که در درگیری اجازه می‌دهد تا مذکرات انجام شود و منازعات حل شوند.
- ایجاد مبنایی برای مصالحه میان گروه‌های درگیر به طوری که نه تنها از جنگ منصرف شوند که به صلح برسند.

سیاست پژوهی

- توسعه و پشتیبانی برای موسسات و معاهدات بین المللی در پیگیری صلح (Pratkanis, 2009: 114).
- به بیان دیگر دیپلماسی عمومی به تمامی راههایی که یک دولت می‌تواند با شهروندان جوامع دیگر تعامل کند تا افکارشان را به شکل بهتری تحت تأثیر قرار دهنده، اتلاق می‌شود (Reinhard, 2009: 197). این تلاش‌ها بر گروهی از کشورهای هدف متوجه‌کنند که برای منافع دولت بسیار پر اهمیت هستند و به گونه‌ای طراحی می‌گردد تا از سوی کسانی به ساده‌ترین راه تحت تأثیر قرار می‌گیرند، درک شوند. (Small and Rose, 2005: 38-39)

دیپلماسی عمومی بریتانیا ترکیبی از عناصر همچون سیاست، سیاست خارجی، تجارت، فرهنگ، زبان، آموزش، گردشگری و «مدیریت برنده» است. زبان انگلیسی فraigierterین شکل زبانی در جهان امروز، یک مزیت مهم برای دیپلماسی عمومی بریتانیا

ایجاد می‌کند، و اجازه می‌دهد تا از طریق آموزش زبان برای دیپلماسی فرهنگی اقدام کند. دیپلماسی عمومی بریتانیا عمده‌تاً از طریق سه نهاد انجام می‌شود: وزارت خارجه

بریتانیا^۱، شورای بریتانیا^۲، و سرویس جهانی بی‌بی‌سی^۳. یک تقسیم کار مؤثر برای انجام امور میان این دستگاه‌های دولتی انگلیس وجود دارد: وزارت امور خارجه مسئول ارتباط دیپلماتیک است، در حالی که شورای بریتانیا ارتباطات فرهنگی را مدیریت می‌کند و بی‌بی‌سی وظیفه ارتباطات رسانه‌ای را در سراسر جهان بر عهده دارد. علاوه بر این سه دستگاه دولتی، چندین نهاد دیگر از تلاش‌های دیپلماسی عمومی بریتانیا پشتیبانی می‌کنند. استفاده مؤثر از این مؤسسات نقش مهمی در دیپلماسی عمومی بریتانیا بازی می‌کند (Kalin, 2011: 13-14).

در معنای عام، بریتانیا هم اکنون با دو هدف اصلی در حوزه دیپلماسی عمومی مواجه است: نخست ایجاد حمایت؛ معرفی انگلستان و سیاست‌هایش به روشهای واقعاً برای مخاطبان بین‌المللی قانع‌کننده و جذاب باشند و دوم ایجاد اعتماد؛ ایجاد جو احترام متقابل، تفاهم و اعتماد، ضمن پذیرش اختلافات و پیش‌بینی آن. (Leonard and Small and Rose, 2005:36) البته اهداف کوتاه مدت محدود با تمرکز بر اصلاح برداشت‌های اشتباه، برای پیروزی بر قلب‌ها و اذهان می‌باشد؛ اهداف میان مدت در جهت بازداشت ملت‌ها از نفرت نسبت به بریتانیا هستند. این مشخص است که اعتماد تنها می‌تواند در بلندمدت ایجاد شود. اهداف بلند مدت‌تر در قالب مشارکت با مردم در منطقه، با تمرکز زیاد بر منافع، آرمان‌ها، ترس‌ها و حساسیت‌هایشان پیگیری می‌شود (Leonard and Small and Rose, 2005: 41).

پس از تبیین چیستی دیپلماسی عمومی و اهداف، ابزارهای و شیوه‌های عملیاتی کردن این سخن از دیپلماسی توسط دولت بریتانیا، بایستی قرائت‌های سه‌گانه از اسلام در منطقه غرب آسیا تشریح کرد تا ضمن طرح مؤلفه‌های مدل‌های سه‌گانه سیاست-ورزی در این منطقه، رویکرد دیپلماسی عمومی بریتانیا در قبال آنها با شفافیت و

-
1. British Foreign Ministry
 2. British Council
 3. BBC World Service

وضوح بیشتری ادراک شوند.

۳. سه قرائت از اسلام به مثابه سه مدل سیاست‌ورزی^۱

جان ال. اسپوزیتو^۲ نگارنده کتاب «آینده اسلام»^۳ می‌نویسد: «در حالی که ما معمولاً از اسلام سخن می‌گوییم، در واقع اسلام‌های بسیار یا تفاسیر زیادی از اسلام وجود دارند. تصاویر و واقعیت‌های اسلام و مسلمانان متعدد و متنوع هستند: مذهبی، فرهنگی، اقتصادی و سیاسی. اکثریت مسلمانان در پنجاه و هفت کشور هستند و بسیاری از ملیت‌ها، زبان‌ها، گروه‌های قومی و قبیله‌ای، و آداب و رسوم را در بر می‌گیرند (Esposito, 2010: 11). هر چند این تصور و برداشت اسپوزیتو از شریعت اسلام که آن را فاقد حقیقتی واحد می‌پنداشد، به طور بنیادین از سوی صاحب‌نظران نقد شده است اما می‌توان پذیرفت که تفاسیر متعدد و متکثر از اسلام موجب شده تا قرائت‌های مختلفی از این دین آسمانی در صحنه عمومی ظهور و بروز پیدا کند. پیگیری هر یک از این برداشت‌ها، در عرصه سیاسی- اجتماعی به ایجاد یک مدل منجر شده است؛ همچنانکه در منطقه غرب آسیا سه مدل اسلام سکولار، اسلام وهابی و اسلام ناب محمدی (صلی الله علیه و آله) به عنوان سه قرائت رقیب در رفتار دولت‌های ترکیه، عربستان و ایران تجلی پیدا کرده است.

۳-۱. اسلام سکولار

یکی از قرائت‌های مطرح از اسلام در غرب آسیا، قرائت سکولارهای حزب عدالت و توسعه است که ترکیه به عنوان مدل سیاست‌ورزی آن در این منطقه مورد توجه می‌باشد. این تلقی از اسلام دارای مؤلفه‌هایی در حوزه اندیشه و اقدام است که آن را از

۱. در اینجا منظور از سیاست‌ورزی، چگونگی مدیریت جامعه و شیوه اداره حکومت است که می‌توان از آن به عنوان، الگوی حکمرانی یاد کرد.

2. John L. Esposito
3 The Future of Islam

سایر الگوها متمایز می‌سازد.

۳-۱. حوزه اندیشه

مهم‌ترین مؤلفه‌های اسلام سکولار در حوزه اندیشه بر مبنای آنچه در ترکیه امروز جریان دارد عبارت است از اصالت سکولاریسم و اجرای دین حداقلی، حقوق بشر، بی‌طرفی دولت و تأکید بر دموکراسی.

در حال حاضر دو نمونه غربی در قرائت از سکولاریسم وجود دارد: خوانش انگلیسی-آمریکایی و خوانش فرانسوی. قرائت اول با دغدغه آزادسازی دین از قید حکومت، سازگاری بیشتری با دین دارد تا الگوی فرانسوی که بر نقش حکومت و آزادسازی سپهر سیاسی از نفوذ دین پای می‌فشارد. اما در سکولاریسم نمونه ترکیه وجه سومی حاکم است که آن شیوه کنترل نهادها و شعائر دینی است؛ در این وجه از سکولاریسم که دلالت بر کنترل نهاد دین از سوی حکومت دارد، حکومت با تأسیس نهادهایی قصد نظارت بر نمادها، زبان، رهبری و شبکه‌های دینی را دنبال می‌کند (یاوز، ۱۳۸۹: ۲۳۶-۲۳۷). در واقع هدف قرائت ترک از سکولاریسم بیش از «جدایی دین و سیاست»، مهار دین و حذف آن از سپهر عمومی است (همان: ۲۷۱).

ترس از دین، آشکارا در تنش بر سر حق زنان برای پوشیدن حجاب دیده می‌شود

(Esposito, 2010: 65). با این حال حزب عدالت و توسعه هیچ‌گاه این موضوع را با داعیه‌های اسلامی پیگیری نکرده بلکه مسئله روسای را با مسائل هویتی و در قالب ملاحظات حقوق بشری و گزینه فردی استفاده یا عدم استفاده از پوشش خاص - اسلامی یا غیر اسلامی - می‌بیند (یاوز، ۱۳۸۹: ۱۵۶). چرا که از نگاه آنها ارزش‌های دینی در عین اهمیتی که به آن داده می‌شود یک نظام ارزشی برای شکل‌گیری مباحثت عمومی به حساب نمی‌آیند. به همین دلیل باور به خداوند جزو مباحثت ارزشی نیست و از گفتمان حقوق بشری برای خلق یک نظام ارزشی نوین بهره‌برداری می‌شود (همان: ۱۲۷). از همین رو اردوغان به عنوان مؤسس حزب، معرفی حزب عدالت و توسعه ترکیه را

به عنوان یک حزب مذهبی انکار می‌کند. وی سال ۲۰۰۵ گفت: «ما یک حزب اسلامی نیستیم و همچنین برچسب‌هایی مانند دموکرات مسلمان را نمی‌پذیریم». در عوض رهبر حزب عدالت و توسعه، برنامه حزب را «دموکراسی محافظه‌کار» معرفی کرد (Taşpinar, 2012)

در چارچوب همین نگرش، احمد داود اوغلو نخست وزیر پیشین ترکیه در واکنش به اظهارات اسماعیل قهرمان رئیس پارلمان این کشور که خواستار یک منشور ملی- مذهبی شده بود، اعلام کرد: در قانون اساسی جدید ترکیه، سکولاریسم به عنوان یک اصل حفظ خواهد شد (Davutoglu, 2016).

۳-۱-۲. حوزه اقدام

شاخصه‌های مدل اسلام سکولار در حوزه اندیشه، سیک خاصی از اقدام را در بخش عمل سیاسی طلب می‌کند که نمودهای آن در رفتار سیاسی دولت مردان ترکیه در عرصه بین‌الملل می‌توان دید. این اقدامات سیاسی عبارتند از: پذیرش ساختار و قواعد حاکم بر نظام بین‌الملل، تلاش برای پیوستن به اتحادیه اروپایی، عضویت در ناتو، پذیرش تعامل با رژیم صهیونیستی، کم‌توجهی به مسئله فلسطین و جلب حمایت خارجی به خصوص حمایت دولت آمریکا.

مناسبات ترکیه با آمریکا ستون فقرات سیاست خارجی این کشور بعد از جنگ سرد بوده است (یاوازو، ۱۳۸۹: ۳۵۹) به همین دلیل رهبری حزب عدالت و توسعه به عنوان جریان حاکم در این کشور، حمایت خارجی به خصوص از جانب آمریکا را لازمه حکمرانی خوب و استقلال یک دولت مدنی می‌داند. لذا دولت ترکیه با دقت می‌کوشد تا موازنۀ لازم بین احساسات ضدآمریکایی توده‌های حامی خود و نیازی را که به حمایت آمریکا دارد برقرار سازد. البته این حمایت‌طلبی خارجی علاوه بر انگیزه‌های بین‌المللی، دلایل داخلی نیز دارد؛ چرا که دولت اردوغان با قبول نقش پیمانکار دست دوم آمریکا، به جای ارتش ترکیه، تلاش دارد برای جلوگیری از نقش‌آفرینی نیروهای

۳-۲-۱. حوزه اندیشه

اسلام و هابی قرائت دیگری از اسلام در غرب آسیا است که با پیدایش داعش در کشور سوریه و عراق توجهات را بیش از پیش به خود معطوف کرد. مرکز این مدل حکومتی، کشور عربستان و تحت سیطره تفکر و هابی رژیم پادشاهی آل سعود می‌باشد.

۳-۲. اسلام و هابی

بنیان‌های اندیشه حزب حاکم ترکیه در عرصه اعتقادی با نمایی از سکولاریسم، موجب شده تا مسئله فلسطین و اختلاف ترکیه با رژیم صهیونیستی در سطح تعارضات سیاسی متوقف شود؛ در عین حال دولتمردان حزب عدالت و توسعه ترکیه فارغ از موضوع عدم مشروعیت رژیم صهیونیستی، تعاملات خود را به صورت پیدا و پنهان با این رژیم پیگیری می‌نماید (Kart, 2016).

سلح در سیاست خارجی یا داخلی، روی دست آنها بلند شود (همان: ۳۳۰). همچنین رهبران حزب عدالت و توسعه، برخلاف احزاب اسلام‌گرای پیشین و رهبری کاریزماتیک تمامی این احزاب یعنی نجم‌الدین اربکان، با تغییر در جهت‌گیری اسلام خویش، «خواستار پیوستن به اتحادیه اروپا» هستند (اطهری، ۱۳۸۹). هواداری از ورود به اتحادیه اروپا ضمن فراز و فرودهای آن، با هدف نفی اتهام اسلام‌گرایی، تقویت دموکراسی و تضعیف قدرت نظامیان در درون نظام این کشور است. شاید به همین علت تأکید چندانی بر مسائل و علائق اسلامی وجود ندارد (باوز، ۱۳۸۹: ۱۲۸).

از همین‌رو اصلی‌ترین مبحث اعتقادی در جامعه امروز ترکیه «نبرد روسی» است که آن با ادبیات حقوق بشری و نه دینی پیگیری می‌شود؛ چون زنان ترکیه‌ای با حجاب از حق خدمت در پارلمان، از ورود و یا کار در ساختمان‌های دولتی، و از حضور در دانشگاه منع شده‌اند. این مسئله بیشتر زمانی خودنمایی کرد که حزب عدالت و توسعه به قدرت رسید. همسر نخست وزیر و اکثریت اعضای کابینه و پارلمان به دلیل پوشیدن روسی قادر به شرکت در برنامه سالانه ترکیه نبودند (Esposito, 2010: 65).

رهبری کاریزماتیک تمامی این احزاب یعنی نجم‌الدین اربکان، با تغییر در جهت‌گیری اسلام خویش، «خواستار پیوستن به اتحادیه اروپا» هستند (اطهری، ۱۳۸۹). هواداری از ورود به اتحادیه اروپا ضمن فراز و فرودهای آن، با هدف نفی اتهام اسلام‌گرایی، تقویت دموکراسی و تضعیف قدرت نظامیان در درون نظام این کشور است. شاید به

همین علت تأکید چندانی بر مسائل و علائق اسلامی وجود ندارد (باوز، ۱۳۸۹: ۱۲۸).

از همین‌رو اصلی‌ترین مبحث اعتقادی در جامعه امروز ترکیه «نبرد روسی» است که آن با ادبیات حقوق بشری و نه دینی پیگیری می‌شود؛ چون زنان ترکیه‌ای با حجاب از حق خدمت در پارلمان، از ورود و یا کار در ساختمان‌های دولتی، و از حضور در دانشگاه منع شده‌اند. این مسئله بیشتر زمانی خودنمایی کرد که حزب عدالت و توسعه به قدرت رسید. همسر نخست وزیر و اکثریت اعضای کابینه و پارلمان به دلیل پوشیدن روسی قادر به شرکت در برنامه سالانه ترکیه نبودند (Esposito, 2010: 65).

بنیان‌های اندیشه حزب حاکم ترکیه در عرصه اعتقادی با نمایی از سکولاریسم،

موجب شده تا مسئله فلسطین و اختلاف ترکیه با رژیم صهیونیستی در سطح تعارضات

سیاسی متوقف شود؛ در عین حال دولتمردان حزب عدالت و توسعه ترکیه فارغ از

موضوع عدم مشروعیت رژیم صهیونیستی، تعاملات خود را به صورت پیدا و پنهان با

این رژیم پیگیری می‌نماید (Kart, 2016).

مهتمرین مؤلفه‌های اندیشه اسلام و هابی به عنوان شعبه‌ای خاص از اسلام سلفی شامل: ارائه قراتئی تند و خشن از اسلام، تأکید بر اسلام سلف و نفی هر نوع بدعت، انحصار طلبی دینی، تکفیر شیعیان و سایر فرق اسلامی و ضدیت خاص با مکتب تشیع می‌باشد.

وهابیون به عنوان محور اسلام رادیکال معتقدند که زوال اسلام پس از نسل‌های اولیه، در نتیجه نوآوری‌های مذهبی غیراسلامی (بدعت‌ها) بوده است و احیای اسلامی نیازمند تقلید از نسل‌های اولیه و پاکسازی نفوذ خارجی از دین است. سلفی‌ها مانند وهابیون، بر توحید تأکید دارند و بر شریعت، یا قانون اسلامی بی‌لغزش اصرار دارند. آنها بسیاری از اعمال مشترک مسلمان را تحت عنوان شرک محکوم کرده و با آموزه‌های صوفی‌مسلک‌ها، شیعیان و بیش از همه جنبش‌های اسلامی مخالفند، چرا که آنها به عنوان بدعت در اسلام راستین تلقی کرده و در نتیجه «رافضی» می‌خوانند. نگاه وهابیت

یا مظهر اسلام سخت‌گیر، ایمان خشکی است که تنها تفسیر تحت‌اللفظی از قرآن و وحدت مطلق خدا (توحید) را مدنظر دارد؛ مسئله‌ای که از آن به عنوان جزء اصلی منبع مشروعيت دینی و سیاسی دولت عربستان سعودی یاد می‌شود. هر چیزی را که وهابیون به عنوان رفتار غیراسلامی تلقی کنند، در نگاهشان کفر می‌دانند که باید با آن مقابله شود و سرکوبش کنند (Esposito, 2010: 75).

انحصارگرایی دینی وهابی - سلفی به وضوح ضد تکثیرگرا و اغلب قادر تحمل مذهبی دیگر مسلمانان و به طور خاص شیعیان است که از آنها نفرت دارند. وهابی‌ها به دنبال ترویج و تحمیل عقاید خشک و تفسیرهای خود هستند و معمولاً با عقاید دیگر سنی‌ها و یا مسلمانان شیعه در سراسر جهان اسلام اشتراک نظری ندارند. (Esposito, 2010: 77)

۳-۲-۲. حوزه اقدام

پایه‌های متصلب و جزم‌اندیش اسلام وهابی موجب شده تا وهابیون، در عرصه اقدام

بشدت متعارض و متناقض عمل کند. حمایت مالی و ایدئولوژیک از جریان‌های افراطی تکفیری، حمایت از توسعه تروریسم و اقدامات خشونت‌بار در کشورهای اسلامی علیه شیعیان، افزایش تنش‌های فرقه‌ای، دشمنی با جمهوری اسلامی ایران به عنوان داعیه‌دار ام‌القری جهان اسلام، شیعه‌هراسی، روابط راهبردی با آمریکا، استاندارد دوگانه در قبال رژیم صهیونیستی و تساهل در مسأله فلسطین، همگی رفتار رژیم آل سعود را در صحنه عمل، به عنوان یکی از مدل‌های اسلام در منطقه غرب آسیا شکل می‌دهند.

اسلام سیاسی در عربستان سعودی بایستی در بستر سیاست‌های منطقه‌ای عربستان سعودی تجزیه و تحلیل کرد. ریاض برای چندین دهه به ترویج اسلام به طور کلی و تفسیر خاص خود از اسلام یا همان وهابیت اقدام نموده است. پس از رونق نفتی بزرگ در دهه ۱۹۷۰، عربستان سعودی سازمان‌های بین‌المللی، دولتی، و غیردولتی متعددی را برای انتشار نسخه وهابی اسلام تأسیس کرد. این سازمان‌ها نقش مهمی در رشد سلفی-گری در سراسر منطقه داشتند، نفاطی که گروه‌های سلفی نقش مهمی و فزاینده‌ای در سیاست‌های بیشتر کشورهای عربی ایفا می‌کنند (Gause III, 2011: 19-20).

در پاسخ به این سوال که آیا پیام وهابی-سلفی لزوماً خشونت‌آمیز و تروریستی است، باید گفت آری. چرا که وهابی بشدت محافظه‌کار، خشکه‌قدس، معتقد به گونه‌ای خاص از توحید غیرقابل انعطاف، پیروانش را به نمایی قطبی‌شده از جهان ارجاع می‌دهد. تعصب و جزمیت‌گرایی وهابیت با ادعای پیرایش دین در طول تاریخ، منجر به تخریب حرمهای مقدس شیعه شده است. این التهاب در روابط وهابیون با شیعیان، بستر ساز آن شده تا عربستان در جهت افزایش تنش میان اهل سنت و شیعیان حرکت کند. هم سازمان‌های دولتی عربستان و هم وهابیون متمول سعودی، هر دو از اعزام مبلغین اسلام وهابی به جوامع دیگر در جهان اسلام و غرب حمایت کرده‌اند. عربستان سعودی کنفرانس‌های بین‌المللی به لحاظ مالی تأمین کرده و مساجد، مراکز اسلامی، مدارس، کتابخانه‌های مروج وهابیت ساخته است. آنها به وعاظ مبلغ و هابیت حقوق

پرداخت می‌کنند و متون مذهبی توزیع می‌کنند (Esposito, 2010: 76).

شورای روابط خارجی آمریکا در گزارش خود تحت عنوان «عربستان سعودی در خاورمیانه جدید» با تأکید بر روابط راهبردی و دوچانبه ریاض - واشنگتن می‌نویسد: «ایالات متحده آمریکا نیازمند عربستان سعودی، و عربستان سعودی نیازمند ایالات متحده است» (Gause III, 2011:32).

دولت عربستان سعودی و افراطگرایان تکفیری به یک اندازه دشمن ایرانی هستند که آن را به عنوان عقبه همه مشکلات‌شان می‌بینند. بنابراین اقدامات ضد شیعی یک نقطه همگرایی بین دولت عربستان و افراطگرایانی است (Matthiesen, 2015:11). از همین‌رو ترکی الفیصل در نخستین بخش از گزارش خود با عنوان «دکترین جدید سیاست خارجی عربستان سعودی پس از بیداری عربی» در راستای ایران‌هراسی، با اشاره به پرونده هسته‌ای ایران، جمهوری اسلامی را به تلاش برای مداخله و بی‌ثبات- سازی منطقه متهم کرد (Al Faisal, 2013: 3-4). اما موضع همین مقامات سعودی در قبال اقدامات رژیم صهیونیستی در خصوص سرزمین‌های اشغالی، پافشاری بر طرح صلح اعراب و تقاضا از سران صهیونیست برای بازگشت به مرزهای سال ۱۹۶۷ است (Al Faisal, 2013: 7)؛ طرحی که موجودیت رژیم صهیونیستی را در منطقه می‌پذیرد.

پیشتر نفوذ عربستان در جهان عرب از پشت صحنه اعمال می‌شد، به همین دلیل استقرار نیروهای نظامی در کشور بحرین یک استثنا در شیوه عمل سعودی محسوب می‌شود. پول یکی از ابزارهای کلیدی عربستان برای نفوذ در منطقه است. وقتی این پول به سمت دولت‌ها می‌رود، معمولاً برخی از شواهد به اسناد عمومی درز پیدا می‌کند. اما زمانی که این پول به گروههای غیردولتی پرداخت می‌شود، بسختی می‌توان ردی از آن پیدا کرد. بنابراین، کاملاً امکان‌پذیر است که پول عربستان سعودی، به صورت کمک- های دولتی یا خصوصی و یا هر دو، به دست مخالفان سوری اسد برسد (Gause III, 2011: 19-20). همچنین یکی دیگر از عناصر نفوذ عربستان در جهان عرب، ابزار

ایدئولوژیک است (Gause III, 2011: 20) رژیم سعودی با این ابزار، سطح تنش‌های فرقه‌ای را به شکل معناداری افزایش داده و بر شدت و گستره اقدامات تروریستی در منطقه افزوده است. تحرکات و اقدامات آل سعود در منطقه نشانگر آن است که سعودی به دلیل تمرکز مفرط بر مسئله شیعه‌هراسی، اساساً گفتمان تکفیر را در قبال شیعیان پیگیری می‌کند. از این‌رو مدل اسلام وهابی علی‌رغم کافر خواندن دولت- ملت‌های غیرمسلمان، در شرایط فعلی تلاش می‌کند تا به جای مبارزه با «کفر بعید» علیه آنچه که «شرك قریب» می‌خواند، اقدام نماید.

۳-۳. اسلام ناب محمدی

سو مین قرائت از اسلام در غرب آسیا، اسلام ناب محمدی است. جمهوری اسلامی ایران به عنوان الگوی معرف این جنس سیاست‌ورزی مورد توجه گرفته است.

۳-۳-۱. حوزه اندیشه

اسلام ناب محمدی با ارائه یک منظومه فکری منسجم، الگویی برای عرصه‌های سیاست ترسیم می‌نماید. در واقع مدل اسلام ناب، حکومتی است بر پایه ایمان به خدای یکتا، توجه به وحی الهی و نقش بنیادی آن در بیان قوانین (نفو سکولاریسم)، حمایت از محروم‌مان و به ویژه مسلمانان، نفو هرگونه سلطه‌جویی و سلطه‌پذیری، استقلال‌طلبی، استکبارستیزی و نفو نظام سلطه، مدافعان حقوق همه مسلمانان و عدم تعهد در برابر قدرت‌های سلطه‌گر، حامی مبارزه حق طلبانه مستضعفین در برابر مستکبرین، خواهان ائتلاف و اتحاد ملل اسلامی، رعایت‌کننده حقوق انسانی غیرمسلمانان، و خواهان روابط صلح‌آمیز متقابل با دول غیر محارب.

به عبارت بهتر اینکه الگوی اسلام ناب محمدی نظامی بر پایه انگاره‌های دینی و مذهبی است با تأکید بر وحی الهی و نقش بنیادین آن در قوانین کشور (اصل ۲ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران) در جبهه مقابله اندیشه‌های سکولاریستی قرار دارد. بنابراین در زمان غیبت حضرت ولی عصر (عجل الله تعالیٰ فرجه)، ولایت امر و امامت امت بر

عهده فقیه عادل و با تقوی، آگاه به زمان، شجاع، مدیر و مدرس است (اصل ۵ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران).

قرائت اسلام ناب همه مسلمانان یک امت می‌داند و دولت را ملزم می‌کند تا سیاست کلی خود را بر پایه ائتلاف و اتحاد ملل اسلامی قرار دهد و کوشش به عمل آورد تا وحدت سیاسی، اقتصادی و فرهنگی جهان اسلام را تحقق بخشد (اصل ۱۱ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران). ضمن آنکه دولت و مسلمانان موظفند نسبت به افراد غیر مسلمان با اخلاق حسته و قسط و عدل اسلامی عمل نمایند و حقوق انسانی آنان را رعایت کنند^۱ (اصل ۱۴ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران).

در این مدل، سیاست خارجی بر اساس نفی هرگونه سلطه‌جویی و سلطه‌پذیری، دفاع از حقوق همه مسلمانان و عدم تعهد در برابر قدرت‌های سلطه‌گر و روابط صلح‌آمیز متقابل با دول غیر محارب استوار است (اصل ۱۵۲ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران). این مدل سیاست‌ورزی، سعادت انسان در کل جامعه بشری را آرمان خود می‌داند و استقلال و آزادی و حکومت حق و عدل را حق همه مردم جهان می‌شناسد. بنابراین در عین خودداری کامل از هر گونه دخالت در امور داخلی ملت‌های دیگر، از مبارزه حق طلبانه مستضعفین در برابر مستکبرین در هر نقطه از جهان حمایت می‌کند (اصل ۱۵۴ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران).

مقام معظم رهبری در خصوص ماهیت انقلاب اسلامی به عنوان نماد اسلام ناب می‌فرمایند:

«یک مفهوم جهانی، یک حقیقت جهانی، یک حقیقت بشری به وسیله‌ی انقلاب پیام داده شد که هر کسی در دنیا آن را بشنود احساس می‌کند که به این پیام دلسته است. آن پیام چیست؟ اگر بخواهیم آن پیام را در شکل اجتماعی و انسانی آن در یک جمله بیان بکنیم: مقابله‌ی با نظام سلطه است؛

۱. البته این اصل در حق کسانی اعتبار دارد که بر ضد اسلام و جمهوری اسلامی ایران توطئه و اقدام نکنند.

این پیام انقلاب است» (آیت‌الله خامنه‌ای، ۱۳۹۲/۰۶/۲۶).

همچنانکه بنیان‌گذار کبیر انقلاب اسلامی حضرت امام خمینی^(ره) نیز با همین اندیشه انقلاب اسلامی را به پیش بردند. مقام معظم رهبری در خصوص تبیین اندیشه امام راحل فرمودند:

«اصول امام عبارت است از ایستادگی در مقابل سیاست‌های مداخله‌گر و سلطه‌طلب؛ برادری با ملت‌های مسلمان؛ ارتباط برابر با همهٔ کشورها، بجز کشورهایی که تیغ را بر روی ملت ایران کشیده‌اند و دشمنی می‌کنند؛ مبارزه‌ی با صهیونیسم؛ مبارزه‌ی برای آزادی کشور فلسطین؛ کمک به مظلومین عالم و ایستادگی در برابر ظالمان» (آیت‌الله خامنه‌ای، ۱۳۹۲/۰۳/۱۴).

۳-۳. حوزه اقدام

قرائت اسلام ناب محمدی در حوزه اقدام بر اساس مبانی اعتقادی که برگرفته از منابع دینی مذهب تشیع است، عمل می‌نماید. چنین مدلی، به دلیل «حاکمیت اندیشه بر عمل»، مسئولین سیاسی را ملزم می‌کند تا با رعایت اصول و چارچوب‌ها، در عرصه عمل و اقدامات تصمیم‌سازی کنند. از همین‌رو می‌توان ارکان حوزه اقدام را در قرائت اسلام ناب محمدی چنین برشمرد: تلاش برای پیاده‌سازی ارزش‌های دینی در جامعه با ارائه سبک زندگی اسلامی در مقابل ارزش‌های غربی، مقابله با ساختار هژمونیک در نظام جهانی به رهبری آمریکا، تقابل با ایالات متحده به عنوان مظہر استکبار، توجه ویژه به مسئله فلسطین، نفی رژیم صهیونیستی، ایجاد و حمایت از محور مقاومت اسلامی در مقابل رژیم اسرائیل، حمایت از جنبش‌های آزادی‌بخش در فلسطین و لبنان.

مقام معظم رهبری در بخشی از پیام خود به حجاج بیت‌الله الحرام فرمودند: «اسلام ناب، اسلام صفا و معنویت، اسلام پرهیزکاری و مردم‌سالاری، اسلام «أشداءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحْمَاءُ بَيْنَهُمْ» است. اسلام آمریکایی، پوشاندن لباس اسلام بر نوکری اجانب و دشمنی با امت اسلامی است. اسلامی که آتش تفرقه میان مسلمین را دامن بزند، به جای اعتماد به وعده‌ی الهی، به دشمنان خدا اعتماد کند، به جای مبارزه با صهیونیسم و استکبار با

برادر مسلمان بجنگد، با آمریکای مستکبر علیه ملت خود یا ملت‌های دیگر متحد شود، اسلام نیست؛ نفاق خطرناک و مهلكی است که هر مسلمان صادقی باید با آن مبارزه کند» (آیت‌الله خامنه‌ای، ۱۳۹۳/۰۷/۰۸).

سیاست رسمی در جمهوری اسلامی به عنوان پرچم دار این الگو در خصوص رژیم صهیونیستی تأکید بر عدم مشروعيت این رژیم است، همچنانکه رهبر معظم انقلاب با اشاره به این مهم فرمودند: «ما از روز اول گفتیم، امروز هم می‌گوییم، بعد از این هم خواهیم گفت: ما رژیم صهیونیستی را یک «رژیم نامشروع و حرامزاده» می‌دانیم. یک رژیمی است که بر اساس توطئه به وجود آمده است، بر اساس توطئه و سیاست‌های توطئه‌آمیز هم دارد حفظ می‌شود و حرastت می‌شود» (آیت‌الله خامنه‌ای، ۱۳۹۲/۰۸/۱۲).

ایشان در تبیین مواضع بنیان‌گذار انقلاب اسلامی در مخالفت با موجودیت رژیم اسرائیل و تقابل با نظام سلطه فرمودند: «امام بزرگوار همان کسی است که در مورد مسئله رژیم صهیونیستی از هیچ کس تقیه نکرد؛ اینکه رژیم صهیونیستی یک غله‌ی سلطانی است و باید از بین برود، این حرف امام است. در قبال شرارت‌های قدرت مستکبر و مداخله‌گر آمریکا هیچ تقیه‌ای و ملاحظه‌ای نکرد؛ اینکه آمریکا شیطان بزرگ است، این حرف امام است. اینکه حمله‌ی جوانان مسلمان و دانشجویان مسلمان به سفارت آمریکا و تصرف ابزارها و مدارک جاسوسی آنها را امام انقلاب دومنی دانست که شاید از انقلاب اویل مهم‌تر است، این حرف امام است؛ اینها حرف‌های امام است، اینها روش‌های امام است» (آیت‌الله خامنه‌ای، ۱۳۹۲/۶/۱۴).

بیان اندیشه‌ها، مواضع و اقدامات مدل‌های سه‌گانه اسلام در منطقه غرب آسیا نشان داد که هر یک در مبانی فکری به چه موضوعات بیشتر توجه داشته و در صحنه عمل چه مقاصدی را دنبال می‌کنند. این شفافیت و ایجاد وضوح در توصیف قرائت‌های اسلام سکولار، اسلام وهابی و اسلام ناب محمدی و نسبت آن با منافع دولت انگلیس کمک می‌نماید تا به صورت دقیق‌تری جهت‌گیری دیپلماسی عمومی بریتانیا را در قبال

آنها ادارک کنیم.

۴. دیپلماسی عمومی بریتانیا در قبال قرائت‌های سه‌گانه از اسلام

همچنانکه پیشتر گفته شد دیپلماسی عمومی بریتانیا بخشی از سیاست خارجی لندن است که جهت‌گیری آن را منافع ملی این کشور تعیین می‌نماید. از این‌رو دیپلماسی عمومی که از آن به عنوان ابزاری جهت تأمین بخشی از منافع ملی یاد می‌شود، برای تعیین رویکردهایش در قبال قرائت‌های سه‌گانه از اسلام در غرب آسیا، بر مبنای منافع ملی بریتانیا طراحی و عمل می‌کند.

گرچه یکی از اهداف دیپلماسی عمومی بریتانیا که در بازه میان‌مدت تا بلندمدت، مقاعده کردن کشورهای اسلامی در خصوص این نکته است که انگلیس دولت انگلیس دشمنی با اسلام نیست (Leonard and Small and Rose, 2005: 37) اما تمرکز دولت بریتانیا بر مسئله اسلام‌هراسی با تأکید بر اقدامات افراط‌گرایان نشانگر آنست که هسته مرکزی دیپلماسی عمومی بر «ضدیت با اسلام و اسلام‌گرایی» بنیان نهاده شده است. اسلام‌هراسی در بریتانیا هم در بخش دولتی و رسمی، هم رسانه‌ها و هم فضای عمومی این کشور نمود دارد. در این میان، دو حوزه اول در گسترش اسلام‌هراسی در داخل و خارج از مرزهای این کشور نقش بسیار کلیدی دارند (سیداما می و حسینی فائق، ۱۳۹۰: ۱۰۰)؛ بررسی پوشش خبری سه روزنامه بریتانیا و پوشش هفتگی رسانه‌های تصویری BBC1 و BBC2 و ITV نشان می‌دهد که در سال ۲۰۰۹، اسلام بیش از گذشته مورد توجه رسانه‌های تصویری انگلستان بوده است. در این میان رسانه‌های بریتانیایی با پوشش خبری اقدامات طالبان و القاعده، بر روی مسئله خشونت (و اسلام‌هراسی) تمرکز داشته‌اند. تقریباً نیمی از اخبار در مورد اسلام، مربوط به خارج از بریتانیا، به ویژه در مورد کشورهای افغانستان و عراق و همچنین ترکیه و ایران بوده‌اند (Poole, 2016).

با وجود این دیپلماسی عمومی بریتانیا ناگزیر است تا برای تأمین منافع ملی خود در

سیاست پژوهی
آزادی
ششم
تمام
جهانی
بزرگ
بزرگ
بزرگ

غرب آسیا به عنوان مهد اسلام، در مواجهه با قرائت‌های مختلف از اسلام و مدل‌های برآمده از آنها جهت‌گیری خود را مشخص نماید. قبول این واقعیت که فرهنگ غرب آسیا با اسلام عجین شده، دیپلماسی عمومی بریتانیا را به سمتی سوق داده است که برای افزایش منفعت خود در مقابل الگوهای سه‌گانه دست به گزینش زده و اولویت‌هایش را مشخص کند؛ به ویژه پس از آغاز موج بیداری اسلامی در منطقه که اذهان نخبگان در کشورهای اسلامی در پی اخذ مدل مطلوب سیاست‌ورزی بوده است.

۴- ۱. دیپلماسی عمومی بریتانیا و سکولارها

مدل سیاسی ترکیه که برگرفته از قرائت اسلام سکولار، در حوزه اندیشه که بر مبنای اصالت سکولاریسم و اجرای دین حداقلی، حقوق بشر، بی‌طرفی دولت و تأکید بر دموکراسی شکل گرفته است با منافع دولت بریتانیا همسو است. همچنین در عرصه سیاست عملی نیز ضمن پذیرش ساختار حاکم بر نظام بین‌الملل، در صدد جلب حمایت یاست پژوهی خارجی به خصوص حمایت دولت آمریکا بوده و تعامل با رژیم صهیونیستی و تلاش برای پیوستن به اتحادیه اروپایی در دستور کار خود دارد لذا در جهت‌گیری سیاسی نیز با رویکردهای بریتانیا هماهنگی دارد. عضویت ترکیه در ناتو بستر ساز تعاملات نظامی لندن – آنکارا است که این موضوع نیز از نگاه مقامات انگلیسی مطلوبیت دارد (Demirtaş, 2015).

به همین سبب دیوید کامرون^۱ نخست وزیر وقت بریتانیا در جریان بیداری اسلامی در منطقه با بیان این مطلب که دموکراسی و اسلام می‌توانند در کنار یکدیگر شکوفا شوند، گفت:

«در ترکیه، ما شاهد یک دولت با ریشه در ارزش‌های اسلامی هستیم اما با سیاست‌های دموکراتیک، یک اقتصاد آزاد و نگرش مسئولانه به حمایت از تغییر در لیبی، سوریه و جاهای دیگر در منطقه. من عمیقاً معتقدم که همین

مسیر برای مصر، تونس، همسایگانشان باز است. و ما باید به آنها برای رسیدن به آن کمک کنیم» (Cameron: 26 September 2012).

همچنین انتشار گزارش‌ها و تحلیل‌های متعددی در بنگاه سخنپراکنی بی‌بی‌سی فارسی، با همین جهت‌گیری، مؤید این مدعی است. انتشار عناوینی چون «ترکیه: یک مدل دموکراسی برای جهان عرب»، «اردوغان؛ فروشنده نان کنجدی، فوتbalیستی حرفه‌ای و سیاستمداری اسلامگر» و «چالش دینداری و دموکراسی در خاورمیانه» مجموعاً در جهت تأیید الگوی سکولاریستی اسلام ترکیه‌ای یا آناتولی هستند. از این‌رو قرابت فرهنگی، سیاسی و نظامی قرائت اسلام سکولار بر اساس مدل سیاست‌ورزی آن در ترکیه در جهت منافع ملی انگلیس است، لذا دیپلماسی عمومی بریتانیا در مجموع رویکردی مثبت به این الگو دارد و به اعتراف نخست وزیر وقت بریتانیا، خواهان توسعه این مدل در سایر کشورهای اسلامی است.

۴-۲. دیپلماسی عمومی بریتانیا و وهابی‌ها

پیشتر گفته شد مهمترین مؤلفه‌های حوزه اندیشه اسلام وهابی شامل ارائه قرائتی تند و خشن از اسلام، تأکید بر اسلام سلف و نفی هر نوع بدعت، انحصار طلبی دینی، تکفیر شیعیان و سایر فرق اسلامی و ضدیت خاص با مکتب تشیع می‌باشد. همچنین حمایت مالی و ایدئولوژیک از جریان‌های افراطی تکفیری، حمایت از توسعه تروریسم و اقدامات خشونت‌بار در کشورهای اسلامی علیه شیعیان، افزایش تنش‌های فرقه‌ای، دشمنی با جمهوری اسلامی ایران به عنوان داعیه‌دار املقری جهان اسلام، شیعه‌هراسی، روابط راهبردی با آمریکا، استاندارد دوگانه در قبال رژیم صهیونیستی و تساهل در مسأله فلسطین، به عنوان شاخصه‌های رفتاری الگوی اسلام وهابی مطرح شد.

برخلاف مدل اسلام سکولار در قرائت وهابی از اسلام، اشتراک معناداری میان مؤلفه‌های این مدل با مبانی اندیشه سیاسی دولت بریتانیا وجود ندارد اما در عرصه عمل سیاسی به دلیل وجود منافع مشترک به ویژه در خصوص شیعه هراسی، ایران‌هراسی،

سیاست پژوهی
آزادی هنر
نمایشگاه
معارف اسلامی
کتابخانه
جمهوری اسلامی ایران

همسوبی با موضع ایالات متحده و انحراف افکار عمومی از مسئله فلسطین، دیپلماسی عمومی بریتانیا رویکردی کاملاً منفی در قبال این قرائت اتخاذ نمی‌کند.

به طور نمونه دیوید کامرون در برنامه رادیو بی‌بی‌سی، با دفاع از اتحاد و همکاری انگلیس با عربستان سعودی گفت: «اول از همه، روابط ما با عربستان سعودی برای امنیت خودمان مهم است. آنها مخالفان داعش و افراطگرایی هستند». با این حال نخست وزیر سابق انگلیس اعتراف کرد که تأمین مالی برخی از برنامه‌های آموزشی افراطیون توسط عربستان سعودی می‌تواند مشکل‌ساز شود، هر چند وی به طور مستقیم مقامات سعودی را با افراطگرایان مرتبط ندانست (Cameron, 18 January 2016).

همچنین ویلیام هیگ¹ وزیر وقت امورخارجه انگلیس پس از آغاز بیداری اسلامی در منطقه بدون اشاره به اقدامات غیرانسانی و ضد حقوق بشری عربستان سعودی، اظهار داشت:

سیاست پژوهی

«عربستان سعودی یک متحد مهم و یک بازیگر کلیدی در خاورمیانه و فراتر از آن است. ارتباطات بریتانیا با پادشاهی (عربستان) عمیق و طولانی مدت است و از روابط بین دولتی به شبکه غنی از ارتباطات میان مردمان مان گسترش یافته است. این حیاتی است که ما همچنان به توسعه روابطمان در همه سطوح ادامه دهیم. من مشتاقانه منتظر بحث در مورد چگونگی دستیابی به این موفقیت و اهدافمان جهت ارتقاء گفتگوهای دوپاشاهی برای ایجاد یک همکاری کامل استراتژیک در پایان امسال هستم» (5 July 2011). (Hague:

هر چند انگلیزه‌های تجاری بریتانیا (فروش تسلیحات – خرید نفت) در مناسبات لندن-ریاض یکی از دلایلی است که مانع تخطیه کامل قرائت اسلام وهابی در دیپلماسی عمومی انگلیس می‌شود اما وجود دشمن مشترک (الگوی اسلام اصیل) موجب شده تا کارگزاران «دیپلماسی خط دو» در لندن، مؤلفه‌های مناقشه‌برانگیز قرائت

اسلام وهابی را به میزان بسیار کمتری منعکس نمایند.^۱

۴-۳. دیپلماسی عمومی بریتانیا و اسلام ناب محمدی

قرائت اسلام ناب محمدی با ارائه یک منظمه فکری منسجم، الگوی خود برای عرصه سیاست ترسیم می‌نماید. در واقع مدل اسلام ناب نظامی بر پایه ایمان به خدای یکتا، توجه به وحی الهی و نقش بنیادی آن در بیان قوانین (نفی سکولاریسم)، حمایت از محرومان و به ویژه مسلمانان، نفی هرگونه سلطه‌جویی و سلطه‌پذیری، استقلال‌طلبی، استکبارستیزی و نفی نظام سلطه، مدافعت حقوق همه مسلمانان و عدم تعهد در برابر قدرت‌های سلطه‌گر، حامی مبارزه حق‌طلبانه مستضعفین در برابر مستکبرین، خواهان ائتلاف و اتحاد ملل اسلامی، رعایت‌کننده حقوق انسانی غیرمسلمانان، و روابط صلح‌آمیز متقابل با دول غیر محارب است.

در این مدل حکومتی تلاش برای پیاده‌سازی ارزش‌های دینی در جامعه با ارائه سبک زندگی اسلامی در مقابل ارزش‌های غربی، مقابله با ساختار هژمونیک به رهبری آمریکا، تقابل با ایالات متحده به عنوان مظهر استکبار، توجه ویژه به مسئله فلسطین، نفی رژیم صهیونیستی، ایجاد و حمایت از محور مقاومت اسلامی در مقابل رژیم اسرائیل و حمایت از جنبش‌های آزادی‌بخش در فلسطین و لبنان به طور جدی پیگیری می‌شود.

واضح است که قرائت اسلام ناب محمدی هم در حوزه اندیشه و هم در عرصه

۱. همچنانکه ریاض و لندن در پایان سفر چهار روزه "محمد بن سلمان" ویعهد عربستان به انگلیس طی بیانیه‌ای مشترک، ضمن توافق بر ادامه همکاری عمیق در خصوص امنیت بین‌المللی، ایران را به دخالت در امور کشورهای منطقه خاورمیانه متهم کردند (تابناک: ۱۹ اسفند ۱۳۹۶) خاتم ترزا می، نخست وزیر انگلیس، هم علی‌رغم اعتراضات به سفر بن سلمان گفت: «ارتباطی که ما با عربستان سعودی داریم، تاریخی است که ارتباطی مهمی است و جان صدها نفر در این کشور را نجات داده است». (خبرگزاری فارس: ۱۷/۱۲/۱۳۹۶)

سیاست عملی هیچ قربتی با منافع دولت بریتانیا ندارد. ضمن آنکه به دلیل ماهیت وحیانی و انقلابی خود، انگاره‌های اندیشه سیاسی غرب را زیر سؤال برد و با اقداماتش عملاً در خلاف جهت منافع بریتانیا حرکت می‌کند. لذا دیپلماسی عمومی بریتانیا به دلایل ماهوی هیچ‌گاه رویکرد مثبتی نسبت به اسلام ناب محمدی و مدل حکومتی آن در جمهوری اسلامی ایران نخواهد داشت. پتانسیل بالای جمهوری اسلامی ایران در کنار رویکرد کاملاً منفی دیپلماسی عمومی بریتانیا در قبال آن، موجب شده تا این بخش از دستگاه دیپلماسی انگلیس برای کنترل و مهار اسلام ناب محمدی از همه ظرفیت خود در مقابل آن استفاده کند. به طوری که دیوید کامرون پس از آغاز بیداری اسلامی، خطاب به اجتماع پر نفوذ جامعه یهودیان لندن، یکی از سه گام کلیدی برای تضمین امنیت آینده اسرائیل را «ایستادن در مقابل ایران» معرفی نمود (15 October 2012).

.(Cameron:

سیاست پژوهی

موارد متعددی دیگری را می‌توان به عنوان مثال برای مقابله دستگاه دیپلماسی عمومی بریتانیا با جمهوری اسلامی برشمرد: چنانکه رسانه‌های بریتانیایی در بحبوحه بیداری اسلامی تلاش نمودند با القای بی‌رغبتی نخبگان جهان عرب نسبت به مدل جمهوری اسلامی، الگوهای رقیب را برجسته نمایند (Beaumont, 2011). همچنین رسانه‌ها و مطبوعات انگلیس به طور مستمر ضمن القای ناکارآمدی مدل سیاست‌ورزی جمهوری اسلامی، دولت ایران را به تروریسم و دفاع از گروههای تروریستی متهم نموده‌اند (Osborne, 3 June 2016). حتی دستگاه دیپلماسی بریتانیا همچنان به شهروندان این کشور در خصوص خطرات سفر به ایران هشدار می‌دهد (FCO, 20 July 2016). از سوی دیگر در سند بازبینی قابلیت امنیت ملی بریتانیا^۱ که ۸ فروردین ۱۳۹۷ از سوی دولت این کشور منتشر شد، ایران به عنوان یکی از کشورهای که در

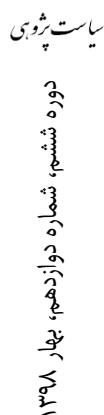

دسته‌بندی «تهدييدات دولت‌پايه»^۱ قرار گرفته، به انجام فعالیت‌های تهدیدآمیز و بی‌ثبات-
کننده متهم شده است (Cabinet Office, 2018: 6).

نتيجه‌گيري

پژوهش حاضر با هدف پاسخ‌گویی به اين پرسش کليدي که «رويکرد دипلماسي عمومي بریتانیا، با کدام خوانش از اسلام در منطقه غرب آسیا انطباق بيشتری دارد و لندن توسعه کدام قرائت از اسلام را ترجیح می‌دهد؟» به رشتہ تحریر درآمده است. بيان شد که در حال حاضر سه قرائت از اسلام به عنوان سه مدل حکومتی رقیب سعی دارند تا خود را به عنوان الگوی برتر در منطقه غرب آسیا معرفی کنند. طبعاً اقبال ملت‌های مسلمان منطقه به هر یک از این الگوها در کنار پیامدهای سیاسی - اجتماعی آن، تأثیرات متعددی را بر منافع ملی بریتانیا در بر دارد؛ به همین علت لندن در چارچوب تأمین منافع خود نسبت به مدل‌های سه‌گانه حکومتی رقیب در غرب آسیا بی‌تفاوت نیست بلکه در قبال هر یک از آنها راهبرد و سیاستی ویژه را در دستور کار قرار داده است.

گرچه یکی از اهداف دیپلماسی عمومی بریتانیا در بازه زمانی میان‌مدت تا بلندمدت، مقاعده کردن کشورهای اسلامی در خصوص این نکته است که «انگیزه دولت انگلیس دشمنی با اسلام نیست» اما تمرکز مقامات لندن بر «مسئله اسلام‌هراسی» با تأکید بر اقدامات افراط‌گرایان نشانگر آنست که هسته مرکزی دیپلماسی عمومی بریتانیا ضدیت با اسلام و اسلام‌گرایی بنیان نهاده شده است. با این وجود دیپلماسی عمومی بریتانیا ناگزیر است تا برای توجیه اقدامات و تأمین منافعش در غرب آسیا به عنوان مهد اسلام، در مواجه با قرائت‌های مختلف از اسلام و مدل‌های برآمده از آنها جهت‌گيری خود را مشخص نماید. قبول این واقعیت که فرهنگ غرب آسیا با اسلام عجین شده، دیپلماسی

عمومی بریتانیا را به سمتی سوق داده است تا برای افزایش منفعت خود در مقابل الگوهای سه‌گانه دست به گزینش زده و اولویت‌هایش را مشخص کند.

از این‌رو مؤلفه‌های اسلام سکولار در ترکیه مبتنی بر اندیشه‌های سیاسی حزب عدالت و توسعه، اسلام وهابی در عربستان سعودی بر اساس تفکرات وهابی و اسلام ناب محمدی بر مبنای اندیشه رهبران انقلاب اسلامی و قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران توضیح داده شد.

هم‌خوانی این قرائت‌های سه‌گانه از اسلام با منافع لندن نشان داد: قرابت نگرشی، فرهنگی و سیاسی تلقی اسلام سکولار بر اساس مدل سیاست‌ورزی آن در ترکیه در جهت منافع دولت انگلیس است، لذا دیپلماسی عمومی بریتانیا در مجموع رویکردی مثبت به این الگو دارد. برخلاف مدل اسلام سکولار در قرائت وهابی از اسلام، هیچ‌گونه اشتراک معناداری میان مؤلفه‌های این مدل با مبنای اندیشه سیاسی دولت بریتانیا وجود ندارد اما در صحنه عمل سیاسی به دلیل وجود منافع مشترک به ویژه در خصوص شیعه هراسی، ایران‌هراسی، همسویی با مواضع ایالات متحده و کم توجهی به مسئله فلسطین، دیپلماسی عمومی بریتانیا رویکرد کاملاً منفی در قبال این قرائت اتخاذ نمی‌کند. ضمن آنکه خشونت وهابیون تکفیری، محمول مناسبی برای رسانه‌های انگلیسی فراهم نموده تا بر کوس اسلام‌هراسی بدمند. در واقع افراط‌گرایی رژیم سعودی در غرب آسیا موجب شده تا دستاویز و بستر مناسب برای بنگاه‌های خبری بریتانیا جهت تخریب اسلام‌گرایی مهیا شود که البته در مغالطه‌ای آشکار رسانه‌های بریتانیایی این اقدامات را ثمره اندیشه اسلام ناب محمدی معرفی می‌کنند.

واضح است که اسلام ناب محمدی نه در حوزه اندیشه و نه در صحنه سیاست عملی، هیچ قرابتی با منافع دولت بریتانیا ندارد. ضمن آنکه به دلیل ماهیت وحیانی و انقلابی خود، انگاره‌های اندیشه سیاسی غرب را زیر سؤال برد و با اقداماتش عملاً در خلاف جهت منافع بریتانیا حرکت می‌کند. لذا دیپلماسی عمومی بریتانیا به دلایل

ماهی هیچ‌گاه رویکرد مثبتی نسبت به اسلام ناب محمدی و مدل حکومتی آن در جمهوری اسلامی ایران نخواهد داشت. پتانسیل بالای الگوی جمهوری اسلامی ایران در کنار رویکرد کاملاً منفی دیپلماسی عمومی بریتانیا در قبال آن، موجب شده تا این بخش از دستگاه دیپلماسی انگلیس برای کنترل و مهار اسلام ناب از همه ظرفیت خود در مقابل آن استفاده کند. به همین دلیل نهادهای مرتبط با دیپلماسی عمومی بریتانیا از جمله وزارت امورخارجه این کشور، شورای بریتانیایی و شبکه سلطنتی انگلیس موسوم به بنگاه خبرپراکنی بی‌بی‌سی در سال‌های اخیر علی‌رغم اختلافات فاحش میان قرائت اسلام سکولار و وهابی در حوزه اندیشه، برای همسوسازی ترکیه و عربستان سعودی در مواجه با جمهوری اسلامی ایران تلاش فراوانی نموده‌اند.

سیاست پژوهی

۷۶ ششم، شماره دوازدهم، بهار ۱۳۹۱

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی پرستال جامع علوم انسانی

فهرست منابع

الف) فارسی

۱. آیت‌الله خامنه‌ای، سیدعلی (۱۳۹۲). بیانات در دیدار فرماندهان سپاه پاسداران انقلاب اسلامی، ۱۳۹۲/۰۶/۲۶، قابل دسترسی در: <http://farsi.khamenei.ir/speech-content?id=24033>
۲. بیانات در دیدار دانشآموزان و دانشجویان، ۱۳۹۲/۰۸/۱۲، قابل دسترسی در: <http://farsi.khamenei.ir/speech-content?id=24378>
۳. بیانات در دیدار رئیس و اعضای مجلس خبرگان رهبری، ۱۳۹۲/۰۶/۱۴، قابل دسترسی در: <http://farsi.khamenei.ir/speech-content?id=23810>
۴. بیانات در مراسم بیست و چهارمین سالگرد رحلت امام خمینی (ره)، ۱۳۹۲/۰۳/۱۴، قابل دسترسی در: <http://farsi.khamenei.ir/speech-content?id=22788>
۵. <http://farsi.khamenei.ir/message-content?id=27793>
۶. اطهاری، سید اسدالله (۱۳۸۹). «اهداف حزب عدالت و توسعه از الحقاق به اتحادیه اروپا (۲)»، وبسایت پژوهشکده مطالعات استراتژیک خاورمیانه، ۱۳۸۹/۳/۱، قابل دسترسی در: <http://fa.cmess.ir/View/tabid/127/ArticleId/967/-2.aspx>
۷. سیدامامی، کاووس و حسینی فائق، سیدمحمدمهدی (۱۳۹۰). «زمینه‌های رشد اسلام‌هراسی ساختمند در بریتانیا»، دوفصلنامه علمی-پژوهشی دانش سیاسی، سال هفتم، شماره دوم.
۸. قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران (همراه با اصلاحات سال ۱۳۶۸)
۹. یاوز، م.هاکان (۱۳۸۹). سکولاریسم و دموکراسی اسلامی در ترکیه، ترجمه: احمد عزیزی، تهران: نشر نی.

ب) انگلیسی

10. Al Faisal, Turki (2013), “uuud Arbb”’s ee w oorggø Poccø oo rrrin in th ffrrrmahh of hh Arbb Awakennig,, nnng ssss a Cnnrrr for Rrrrr rr & Isaam Studies.
11. Beaumont, Peter (2011), “Political Islam poised to dominate the new world bequeathed by Arab spring”, The Guardian, date: 3 December 2011, in: <https://www.theguardian.com/world/2011/dec/03/political-islam-poised-arab-spring>
12. Bingham, John (2015), “uu mbrr of ‘uu siim’ chddhhn in Brnnnmlob nna decade”, Telegraph Media Group, date: 11 Feb 2015, in: <http://www.telegraph.co.uk>

- co. uk/news/religion/11406700/Number-of-Muslim-children-in-Britain-doubles-in-a-decade. html
13. Burke, Edward (2014), “nn awkwrrd embrcc Th ”’ s re-emerging role in hh ddd d E IEE and vvvos, ” 186.
 14. Cabinet Office, (2018), *National Security Capability Review*, HM Government.
 15. Cameron, David, (2012), “vvv dd Camrron's dddrsss oo th nn iddd oooooos nnn rr Assembly,, Official website of UK government, Date: 26 September 2012, Available at: <https://www.gov.uk/government/speeches/david-camerons-address-to-the-united-nations-general-assembly>
 16. Cameron, David, (2012), “Three sppps oosccur Isreel futur””, ff f bbs of UK government, Date: 15 October 2012, Available at: <https://www.gov.uk/government/news/three-steps-to-secure-israels-future>
 17. Cameron, David (2016), “vvv ddCamrron dffnnnds Brnnnnnnnnnnn wtth uuudi Arbb nnd rjj ccess ccuusooons funds Isss, Indppnndnn eeee 18 January 2016, in: <http://www.independent.co.uk/news/uk/politics/david-cameron-defends-britains-alliance-with-saudi-arabia-and-rejects-accusations-it-funds-isis-a6819106.html>
 18. Davidson, Lawrence (2009), *Foreign Policy*, Inc. Priviiiii i g mmrraaa’s National Interest, The University Press of Kentucky.
 19. Davutoglu, Ahmet (2016), “Turkish P says securrrssm wll b nn ne oonsttuooa,, Reurrrs, ttt 27 Apr 2016, in: <http://www.reuters.com/article/us-turkey-politics-constitution-idUSKCN0XO0W0>
 20. ee mrr knn (2015), “ ssur Turkey of AAT suppor,, yyyyyews, Date: 13 November 2015, in: <http://www.hurriyetdailynews.com/uk-assures-turkey-of-nato-support-.aspx?pageID=238&nID=91093&NewsCatID=352>
 21. Djerejian, Edward P. (2003), hhhangng ii nds Wnming Paaee new srsgggc direction for us public diplomacy in the Arab & Muslim oo rdd, Rppor of hh Advisory Group on Public Diplomacy for the Arab and Muslim World, Submitted to the Committee on Appropriations us house of representatives.
 22. Esposito, John L. (2010), *The Future of Islam*, Oxford University Press.
 23. FCO (2016), “oorgggi Office warns British-Iranian nationals of detention risk in Irnn,, Th gurrdnnn eeee 20 July 2016, in: <https://www.theguardian.com/world/iran-blog/2016/jul/20/foreign-office-warns-british-iranian-nationals-of-detention-risk-in-iran>
 24. Fisher, Ali (2009), “our oooooos in nn aa y Th Crowddd oo us of Pub pppoamccy in hh ””, *Routledge Handbook Of Public Diplomacy*, Edited by Nancy Snow Philip M. Taylor, by Routledge: Taylor & Francis Group.
 25. Gause III, F. Gregory (2011), “uuud Arbb nn th ee w ddddee E he Council on Foreign Relations (CFR).
 26. rr fffths, aa rnnnand ” Caaaghan, Trrry (2002), *International Relations: The Key Concepts*, Routledge: Taylor & Francis Group.
 27. Hague, William, (2011), “Foreign Secretary visits Saudi Arabia”, Official website of UK government, Date: 5 July 2011, Available in: <https://www.gov.uk/government/news/foreign-secretary-visits-saudi-arabia>
 28. nnnnm İbrhhim (2011), “oof Powrr and Pub pppoamccy nn Turkey,, Perceptions, Autumn 2011, Volume XVI, Number 3.
 29. Kart, Emine (2016), “Turkyy's rulnrg APP nwssss Isree's op dppom nn nn krr oo rrddooa ffrr,, llll y ee ws, Date: 27 June 2016, In: <http://www>.

- hurriyetdailynews.com/turkeys-ruling-akp-invites-israels-top-diplomat-in-ankara-to-traditional-iftar.aspx?pageID=238&nID=100946&NewsCatID=510
30. Leonard, Mark and Small, Andrew and Rose, Martin (2005), “Brsssh Pub pppocmccy in th ‘gg of cchssms,, Th oorgggn PoyyyCenre.
 31. Matthesen, Toby (2015), “hh domss sourees of aa ud forii gn poccy: Isaamisss nnd th s hh wak of th Arbb pp rssnigs,, Brooknigs Institution.
 32. Osborne, Samuel (2016), “Irnn ss hh mii n s ponsor of rrrror, rport finds,, Th Indppnndnn, Date: 3 June 2016, in: <http://www.independent.co.uk/news/world/middle-east/iran-isis-terrorism-main-state-sponsor-of-terror-us-state-report-finds-a7063181.html>
 33. Poole, Elizabeth (2016), “oo w ss Isaam rpprnnnndd on hh BBC?”, OpenDemocracy Institution Date: 15 March 2016, in: <https://www.opendemocracy.net/ourbeeb/elizabeth-poole/how-is-islam-represented-on-bbc>
 34. Pratkanis, Anthony (2009), “Pub pppocmccy nn Inrrnaoo Confcces A oo nflunnee nn ll ysis,, Routledge Handbook Of Public Diplomacy, Edited by Nancy Snow Philip M. Taylor, by Routledge: Taylor & Francis Group.
 35. Reinhard, Keith (2009), “mmrraaan Businss nnd Its Ro nn Pubcc pppoamccy,, Routledge Handbook Of Public Diplomacy, Edited by Nancy Snow Philip M. Taylor, by Routledge: Taylor & Francis Group.
 36. Tpppmrr, mmrr (2012), “Turkey: Th ee w oo d???, Brooknigs Instttuoaa, Date: April 2012, in: <http://www.brookings.edu/research/papers/2012/04/24-turkey-new-model-taspinar>.

یاست پژوهی

رویکرد دیپلماسی عمومی برینایی در فرآئت های سده گانه از اسلام در غرب

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی پرستال جامع علوم انسانی

